

Початок

Анастасия Корнилова

Іграшки

Одяг

Книжки

Гаманці

Різні поробки

Іграшки

- **Іграшка** — предмет, що використовується у грі. Іграшки зазвичай пов'язуються із дітьми та домашніми улюбленцями, однак іграшки звичні і для дорослих людей чи диких тварин. Багато предметів виготовляються як іграшки, однак гратися можна і предметами іншого призначення. Дитина може підняти якусь домашню річ і «літати» з нею, кажучи, що це літак, або ж тварина може гратися з шишкою, штовхаючи, кусаючи, ганяючи її і підкидаючи у повітря. Певні речі виробляються як такі, які можна колекціонувати і не призначені для того, щоб грати з ними.
- Іграшки походять з доісторичних часів; ляльки, що зображують немовлят, тварин, та солдатів, разом із копіями знарядь праці, часто знаходять на місцях археологічних розкопок.
- Мініатюрні керамічні возики і саночки, котрі можна трактувати, як іграшки, з'явилися в Україні у поселеннях Трипільської культури (близько 30 ст. до Р. Х.). Дерев'яна іграшкова шабля з XII ст. була знайдена у Звенигородці (Львівська область).
- Іграшки та ігри є важливою складовою процесу пізнання світу та зростання. Малі діти використовують іграшки та граються, щоб розвиватися, рости, пізнавати причини та наслідки, досліджувати взаємовідносини і розвивати навички, що знадобляться їм у підлітковому віці. Підлітки використовують іграшки та граються щоб сформуванати та зміцнити соціальні зв'язки, навчатися, запам'ятовувати та підсилювати уроки з дитинства, тренуватися, досліджувати відносини, практикувати навички і прикрашати місце свого проживання.
- **Перші іграшки**
Іграшки відомі давно. Їх знаходили в Єгипті (Древній Єгипет), Китаї.
- **Древньослов'янські іграшки**
- Найдавніша лялька («кукла»), знайдена на території України, походить з Ольвії. Це невелика скульптурка (6,3 см) зі сіро-жовтої глини. Руки й ноги цієї ляльки прикріплені до тулуба таким чином, що можуть рухатися. Такі ляльки з рухомими кінцівками досить рідко зустрічаються під час розкопок міст і поселень Північного Причорномор'я. Учені вважають, що вони належать до коринфського виробництва V ст. до н. е.

Одяг

- Одяг-сукупність предметів, виробів (із тканини, хутра, шкіри) створених [людьми](#), якими покривають [тіло](#).^[1] Найчастіше одяг буває [тканинний](#), [синтетичний](#) та [вовняний](#). Історія одягу з найдавніших часів до наших днів є наче дзеркалом, в якому відбивається вся історія людства. Кожна країна, кожен народ в окремі періоди свого розвитку накладають свій відбиток, свої специфічні риси на одяг людей.
- Історія
- Історія моди майже так само стара, як й історія костюма. З того моменту, коли людина відкрила значення одягу як засобу захисту від несприятливих впливів природи, залишалося небагато до тих пір, поки вона не почала міркувати про його естетичні функції.
- **Первісне суспільство**[\[ред. • ред. код\]](#)
- Історія розвитку моди та одягу
- З найдавніших часів людина прагнула прикрити своє голе тіло, що можна було б пояснити цнотливістю і почуттям сорому. Однак таке тлумачення видається занадто вузьким і обмеженим, оскільки відомі племена, які обходилися і обходяться без одягу, навіть проживаючи в суворих кліматичних умовах (наприклад, [аборигени Австралії](#), [індіанці Вогняної Землі](#) тощо) Найімовірніше, одяг був не тільки і не стільки прикриттям, скільки символом захисту від загрози ззовні, як реальної, так і (може бути, навіть ще більшою мірою) ірреальної. Навіть амулет був свого часу «одягом», оскільки він був перешкодою між голим людським тілом і навколишнім світом.
- Дані [археологічних розкопок](#) свідчать, що одяг з'явився вже на ранніх стадіях розвитку людського суспільства. Головним матеріалом для первісної одягу повсюдно були шкіри тварин. Необхідні для їх обробки інструменти (шкрібачки, ножі, проколки тощо) виявляють на стоянках первісних людей, що відносяться до епохи [мустьє](#) (100-40 тис. років тому). Найпершими видами одягу були, мабуть, пов'язки на стегнах і [плащі](#). Потім, прив'язавши до поясу дві довгі шкури, які захистили ноги від колючок, людина отримала [панчохи](#); потім з'явилися нарукавники, що оберігали від пошкоджень рук. І нарешті, всі ці окремі частини одягу почали з'єднувати в одне ціле, скріплюючи їх ниткою з жил або рослинних волокон.
- Судячи з [археологічним](#) даних, зшитий одяг з'явився вже в епоху [верхнього палеоліту](#). Так, в [1964](#) році експедиція О. Н. Бадера на стоянці [Сунгир](#)(поблизу [Володимира](#)) виявила поховання літнього чоловіка, який помер 23 тисячі років тому. [Археологам](#) вдалося реконструювати його одяг, який складався з короткого плаща, шкіряної або [замшевої сорочки](#) з довгими рукавами, без розрізу спереду, яку надягали через голову (такі сорочки - [малиця](#), або [анораки](#) - і зараз носять народи [Арктики](#)), і довгих шкіряних [штанин](#), зшитих разом зі шкіряним взуттям типу [мокасин](#). Весь одяг був багато оздоблений намистами з бивнів [мамонта](#), загальна кількість яких перевищувала 3000. Унікальні скульптурні зображення жінок, одягнених в хутряні [«комбінезони»](#) з [відлогами](#), знайдено на сибірських [палеолітичних](#) стоянках Буреть і Мальта.
- В епоху [неоліту](#) людина навчилася прясти, ткати і в'язати. У цей період вона мала у своєму розпорядженні вже цілий набір різних предметів одягу, зроблених як зі шкір тварин, так і з різних тканин. У залежності від застосовуваних матеріалів і [кліматичних](#) умов одяг по-різному кріпили на фігурі: надягали через голову або драпували навколо тіла. Приблизно в цей же час з'явився одяг із розрізом спереду.
- Отримати уявлення про гардероб людини того часу допоміг вченим [муміфікований](#) труп [Еці](#) - мисливця [бронзового століття](#), знайдений в [1991](#) році в [Ецтальських Альпах](#) (на кордоні між [Австрією](#) та [Італією](#)). Верхнім одягом йому служив [плащ](#), сплетений з трав'яних волокон (такі плащі місцеві пастухи носили ще в ХХ столітті). Під плащем був одяг, зшитий з козячих шкір - [безрукавка](#) довжиною до колін, зшита сухожиллями, довгі гетри і [пов'язка на стегнах](#). Безрукавка була в кількох місцях [заштопана](#) нитками з волокон жорсткої трави. Одяг Еці доповнювали хутряна [шапка](#), зав'язана ремінцями під підборіддям, і високі [черевики](#) з хутра та замші, утеплені всередині шаром сіна (свого роду доісторичні [снігоступи](#)). Значення цієї знахідки важко переоцінити - вперше в історії [археології](#) в руки дослідників потрапив такий повний набір предметів одягу, який свідчить про те, що люди того часу вже мали розроблені способи захисту свого тіла від несприятливих умов природи.

Книжки

- **Кні́га, книжка** — письмовий запис, неперіодичне [видання](#) у вигляді [зброшурованих аркушів](#) друкованого матеріалу, набір письмових, друкованих, ілюстрованих або порожніх [аркушів](#), виготовлених з [паперу](#), [пергаменту](#) або іншого матеріалу, як правило, скріплених з одного боку. Сторони [аркуша](#) називаються сторінками.
- Книга виготовлена в цифровому вигляді називається [електронною книгою](#). Озвучену й записану на матеріальний носій книгу називають [аудіокнигою](#) (звуковою книгою, книгою голос).
- Книжкова крамниця або [книгарня](#) — крамниця, де продаються книги. Також книги можна позичати у [бібліотеках](#) на певний час.
- Любителя книг, як правило, називають [книголюбом](#), [бібліофілом](#), або, неформально, книжковим хробаком (від [англ.](#) *Bookworm*).
- Історія книги
- **Давнина**
- Усна передача — найдревніший спосіб передачі [знань](#) в [історії людства](#). Після винаходу стародавніми [цивілізаціями](#) систем запису люди почали використовувати для письма майже все, на чому можна писати — [глиняні таблички](#), кору дерева, листи металу тощо. Перші книги писали на листях, [корі](#), [полотні](#), [шовку](#), [глиняних табличках](#), [шкірі](#) і [папірсі](#). Приблизно в 100 — 150 р. стали поширюватися кодекси або зброшуровані книги замість сувоїв.
- [Вінченцо Фолпа](#). Юний [Цицерон](#) за книгою
- У [Давньому Єгипті](#) для запису, з часів Першої Династії, використовувався [папірус](#) (вид [паперу](#), зробленого із стебел однойменної рослини). Окремі листи [папірсу](#), для зручності зберігання, склеювалися в сувої. Ця традиція набула широкого поширення в [Стародавній Греції](#) та [Давньому Римі](#), хоча є свідчення, що використовувалися так само деревна кора і інші матеріали. Згідно з [Геродотом](#) у (Історія 5:58), [фінікійці](#) принесли писемність і папірус в [Стародавню Грецію](#) близько X або IX століття до н. е. Грецьким словом для [папірсу](#) як матеріалу для записів стало «Біблос», а для книги — «Біблос». Від слова «Біблос» утворилося слово [бібліотека](#), яке походить від назви фінікійського портового міста [Біблос](#), через який [папірус](#) експортувався до [Стародавньої Греції](#).
- У [школах](#), бухгалтерії і для нотаток зазвичай використовувалися [воскові таблички](#). Вони мали перевагу багаторазового використання: віск можна було розплавити і наносити новий [текст](#). Зв'язування таких табличок — можливий попередник сучасних книг.
- **Старовинні рукописи**[\[ред. • ред. код\]](#)
- [Сувої папірсу](#) були ще поширені, коли в I столітті н. е. з'явилися старовинні рукописи, як свідчать розкопки в [Помпеях](#). Поступово їх стали використовувати все частіше і частіше; перша письмова згадка про рукописи, як різновид книг відноситься до кінця I століття, коли [Марціан](#) у своїй Aporphoreta CLXXIV хвалить їх компактність. У язичницькому світі рукописи не знайшли визнання і тільки [християнством](#) були популяризовані і отримали широке розповсюдження.
- Спершу старовинні рукописи використовувалися для ведення бухгалтерії, але, з розвитком [пергаменту](#) в III столітті н. е., поступово почала витіснити [папірус](#). Це відбувалося вже в християнському світі. Причин прийняття рукопису як основного виду книг декілька: він економічний, оскільки можна використовувати обидві сторони аркуша; його легко сховати, він був зручний і доступний. Можливо, християнські автори використовували рукописи навмисне, щоб вони не були схожі на поганські тексти, які зазвичай писалися у формі сувоїв.
- **Середньовіччя**
- Старовинні книги
- Падіння [Римської імперії](#) в V столітті зменшило її культурний вплив на решту світу. У Західній Римській імперії традиції письма [латинно](#) зберігали в монастирях, так як спочатку [Кассіодор](#) в монастирі [віварію](#), а пізніше [Святий Бенедикт](#) в VI столітті підкреслили важливість переписування [текстів](#). Це дуже вплинуло на значимість книг в період [Середньовіччя](#), хоча тоді книги, в основному, читало духовенство.
- Перед винаходом і впровадженням друкарської машини майже всі книги переписувалися вручну, що робило книги дорогими і рідкісними. Існувало чотири типи переписувачів:
 - «копірувальники», вони мали справу з масовим виробництвом і з кореспонденцією;
 - «каліграфи», які мали справу з виробництвом важливих книг;
 - «коректори», зіставляли і порівнювали закінчену книгу з рукописом, з якої її копіювали;
 - «художники», які малювали червоні літери; і «ілюмінатори», які малювали ілюстрації.
- У VII столітті [ірландські](#) ченці ввели пропуски між словами. Це полегшило їм читання, так як вони не дуже добре знали [латину](#). Але до XII століття пропуски так і не набули широкого поширення.
- У перших книгах для сторінок використовували [пергамент](#) або веленевий папір (шкіру теляти). Обкладинки були зроблені з деревини і покриті шкірою. Оскільки висушений [пергамент](#) погано формується, книги були оснащені затисками або об'язкою. За часів пізнього [Середньовіччя](#), коли з'явилися перші громадські [бібліотеки](#), книжки часто приковувалися до книжкової полиці або столу, щоб запобігти крадіжкам. Цей спосіб використовувався до XVIII століття, а книги, закріплені таким чином, називалися [лат. libri catenati](#).
- Перші книги переписувалися в основному в [монастирях](#), по одній за раз. З розвитком в XIII ст. [університетів](#), попит на книги зріс і з'явився новий спосіб копіювання. Книжки розглядали на окремі листи («лісти»), які віддавалися копіювачам. Таким чином, значно збільшувалася швидкість виробництва книг. Спосіб сповільно віддавати листи, які

Гаманці

- Гаманець – це не просто стильний аксесуар. Перш за все гаманець потрібний для того, щоб зберігати гроші. Проте у розумних жінок він не лише зберігає гроші – він ще і притягує гроші!
- Для цього важливо не лише правильно обрати гаманець. Треба покласти в нього “правильний” предмет і правильно відноситися до грошей.
- Який він, гаманець, що притягує гроші?
- **1. Респектабельний**
Дешевий гаманець ніяк не може притягувати гроші, оскільки сам несе енергію бідності.
- Не вистачає грошей на дорогий гаманець – зупиніться на гаманці середньої ціни. Головне – щоб він виглядав респектабельно, навівав думки про багатство і був досить функціональним.
- **2. Просторий**
Грошам добре живеться в просторому гаманці. Будь-які, навіть найбільші, купюри повинні в нього поміститися повністю, не згинаючись.
- Найбільші не влізають? Значить, ви їх не чекаєте, тому вони у вашому гаманці і не з’являться! Зручне відділення для дрібних грошей має бути обов’язкове.
- **3. З натурального матеріалу**
Зупиніть свій вибір на гаманці з шкіри, замші або матерії – вони відмінно пропускають енергію грошей.
- Варто уникати штучних матеріалів, таких, як поліетилен і його похідні, оскільки вони не несуть в собі жодних матеріальних енергій. Більш того, через свою штучність, вони перекривають доступ природних енергій.
- **4. Кольори грошей і багатства**
Фен-шуй традиційно вибирає для гаманців кольори багатства – а це всі кольори Землі і Металу. Це коричневий, чорний, весь діапазон жовтого, а також золотий і сріблястий.
- Яких кольорів слід уникати?
Бійтеся кольорів води – з синього, блакитного і зеленого гаманця гроші витечуть!
- **Що покласти в гаманець, щоб привернути гроші?**
Традиційно для залучення грошей в гаманець кладуть в’язку з трьох китайських монет. У езотеричному магазині продають вже готові в’язки, але краще буде, якщо монети ви зв’яжете самі, примовляючи при цьому, як ви любите гроші.
- Ще одна порада, за фэн-шуйем потрібно тримати в гаманці невелику картинку із зображенням грони винограду, листочків м’яти або зеленого чаю: ці плоди і рослини володіють здатність покращувати грошовий успіх власника гаманця.
- У гаманець рекомендується класти також боби і шматочок кориці – прянощі залучають гроші, а боби їх зберігають.
- Великою енергетикою для залучення грошей володіє “нерозмінна” купюра гідністю в один долар і євро.
- Матеріальні енергії збираються у великих кількостях і у вересі. Маленьку гілочку вересу теж можна покласти в кишеньку гаманця.
- **Як поводитися з гаманцем, щоб він притягував гроші?**
- Гроші в гаманці треба складати горлиць, за номіналом – спочатку великі, потім дрібні.
- Ніколи не тримайте гаманець порожнім, хай в ньому лежать хоч би монети.
- Ніколи не витрачайте все до останньої копійки. Завжди повинен залишатися НЗ (“недоторканий запас”).
- У гаманці має бути “щаслива монета” (перша запрацьована, отримана від хорошої людини, від успішної операції і так далі). Цю монету не можна витратити, адже вона – щасливий талісман достатку.
- Виграні, зароблені нечесним шляхом, знайдені, даровані гроші не приносять щастя і тому не повинні затримуватися у вашому гаманці. Роздайте тим, що їх потребують, або негайно потратьте.
- Гроші треба любити і відноситися до них дбайливо. Кожну отриману купюру обов’язково розпрямте, перш ніж вона потрапить у ваш гаманець.
- Позбудьтеся від молтоху! Гроші не “підуть” в гаманець, засмічений всякими непотрібними папірцями, старими квіточками, обривками з телефонними номерами і іншою всячиною.
- Вийміть з гаманця фотографії.
- По-перше, фотографії “перебивають” грошові потоки енергії, а по-друге, енергії гаманця і самих грошей можуть впливати через фотографії на ваших близьких. Це, звичайно окремі випадки, але трапляється, що подібні енергії можуть опустити рівень енергії близької людини на зовсім вже матеріальний план.
- Запам’ятайте: фотографіям і спогадам в гаманці явно не місце. Хай він виконує лише одну, грошову функцію.
- **Від якого гаманця необхідно позбутися якнайшвидше?**
- Як тільки гаманець втратить “товарний” вигляд, від нього треба позбутися.
- Потертості, злами і навіть діри говорять грошам про вашу бідність – в такий гаманець гроші не квапляться! Через діри випаровується від вас грошова енергія

Різні поробки

- **Декупаж** (від фр. decouper вирізати з паперу) — декоративна техніка по тканині, склу, дереву (та інших поверхнях), що полягає у вирізуванні візерунків із різних матеріалів та наклеюванні їх на поверхню, що декорується. **Декупаж**, як техніка декорування, мав справу з плоскими поверхнями і плоским декором. **Види декупажу.**
- У декорування предметів техніка декупаж існує безліч напрямків і прийомів: кракелюр, патинування, мармарірованіє, накладення потали, ефект мережива, фактурний орнамент. Все це і є декупаж. І освоїти його набагато простіше, ніж здається на перший погляд. Більше того, в цій роботі радує не тільки чудовий результат, але і весь захоплюючий процес роботи.
- **Декупаж як хобі.**
- Чимало школярів молодших і старших класів серйозно захоплені декупажем. І дуже правильно: адже саме ця творча копітка техніка розвиває уяву, внутрішній світ і позитивне ставлення до життя. Вчитися техніці декупаж приходять і дорослі люди. Всерйоз декупажем захоплюються деякі пенсіонери. Крім цікавого заняття, декупаж стає для літніх людей тренажером підтримки дрібної моторики рук, ще однією темою для бесіди, а найприємніше — досить помітною надбавкою до невеликої пенсії.
- Серед ваших друзів теж не залишиться байдужих до авторських подарункам і витонченим предметів інтер'єру, зроблених власноруч. Декупаж хороший тим, що новачки, ніколи не вміли малювати і розписувати, можуть використовувати готові фотографії або просто серветки для прикраси предмета цим малюнком. Можна декорувати абсолютно всі речі у вашому домі: меблі, посуд, стіни, дзеркала, вази, квіткові горщики, книги, рамки для фотографій, свічки, фіранки, абажур, холодильник і навіть власну взуття. Все, на що вистачить фантазії. Піддавати декоруванню можна практично будь-яку поверхню. Почніть з декупажу пластику, кераміки, дерева, каміння, скла.
- Краса, створена власноруч, буде чудово захищена лаком. А виріб, виконаний в техніці декупаж, навіть може стати предметом сімейної фамільної гордості.
Історія декупажу
- Декупаж має довгу і захоплюючу історію, яку можна простежити в різних стилях і напрямках мистецтв багатьох країн світу. Техніка може похвалитися багатьма відомими майстрами, в тому числі Марія-Антуанетта, мадам де Помпадур, лорд Байрон і навіть Матісс і Пікассо.
- Звичайно, щоб творити шедеври, які увійдуть в історію, треба володіти приголомшливим складом розуму і світосприйняттям самих Помпадур або Пікассо. Але ніхто не перешкоджає тому, щоб виховувати і розвивати в собі цей дар. Сам Пабло Пікассо пропагував: «Кожна дитина — художник. Труднощі в тому, щоб залишитися художником, вийшовши з дитячого віку». Вимкніть голову, пориньте у дитинство, станьте знову художником.

Кінець